

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935 — Περίοδος Ε'
Αριθμός φύλλου 359/433

ΠΕΜΠΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ
1966

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμή φύλλου δραχμή 1

Όροι Συνδρομών

Δήμων, Ένωση, Τραπεζών	δρ. 300
Κοινοτήτων, Έπαγ. Όργάν.	» 200
Ιδιωτών Έσωτερικού έτησια	» 50
έξωμ.	» 30
Έσωτερικού έτησια δολλάρια	12
Γερμανίας Μάρκα	20
Δημοσιεύσεις κατά χιλιοστόν δρ.	2,50
Κοινωνικά	» 15

Εμβάσματα - Άλληλογραφία:
Ιωάννην Κ. Οικονομίδην
Ηγουμένησαν

Ο Κ. ΜΑΥΡΟΣ

Η παραιτήσις του κ. Γ. Μαύρου, εξεχούσης πολιτικής προσωπικότητος, από την Διοίκησιν της Έθνικης Τραπεζής και ανάμειξις του εκ νέου εις την πολιτικήν ζωήν της χώρας, αποτελεί σπουδαίον πολιτικόν γεγονός και διά τὸ κῶμμα της Ένώσεως Κέντρου και διά τὴν ἐξέλιξιν ἐν γένει της πολιτικής μας ζωῆς, διά τὴν συμβολήν εις τὴν ἔξοδον ἀπὸ τὴν σημερινήν ἐθνικὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν δοκιμάζει ἡ χώρα μας.

Διὰ τὴν Ένωσιν Κέντρου ἀποτελεῖ πολὺτιμον το νοτικὸν κεφάλαιον τοῦ Δημοκρατικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ καὶ πολὺτιμον συμβολὸν εἰς τὸν ἀγῶνα της Ένώσεως Κέντρου διὰ τὴν ἀποκατάστασιν της ὁμαλότητος εἰς τὴν χώραν καὶ τὴν νίκην της Δημοκρατίας.

Αἱ ἀπόψεις του ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων της χώρας, ὡς ἐδημιουργήθησαν διὰ τοῦ πραξικοπήματος της 15 Ἰουλίου, ἐκτεθεῖσαι εἰς τὰ δύο ἄρθρα του εἰς τὸ «Βῆμα» Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα ἐγένοντο ἀνάρπαστα, ἀποδεικνύουν ἄφ' ἐνὸς τὴν κρυσταλλινὴν ἐπ' αὐτῶν σκέψιν τοῦ διακεκριμένου τοῦτο πολιτικοῦ ἀνδρός, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν της καταστάσεως, της ὄντως τραγικῆς σήμερον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀφ' ἑτέρου εὐθυγραμμίζονται πλήρως καὶ πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματος κ. Γ. Παπανδρέου ἐπὶ τοῦ τρόπου ἐξόδου ἀπὸ τὴν σημερινήν ἠθικὴν καὶ ἐθνικὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν ἀποδέχεται ὡς ὑφισταμένην ὁ κ. Μαύρος. Διότι καὶ ὁ κ. Μαύρος σημειώνει τὴν ἀνάγκην της ταχείας προσφυγῆς εἰς τὸν λαὸν διὰ τὴν ἔξοδον ἐκ της ἀνωμαλίας, ὑπὸ Κυβέρνησιν κοινῆς ἐμπιστοσύνης παρεχούσης ἐγγυήσεις ἀνοθεύτου διεξαγωγῆς των, ὅπως ἀπὸ πολλοῦ διακηρύττει ὁ κ. Παπανδρέου.

Τὸ μόνον ποῦ προσθέτει ὁ κ. Μαύρος εἶναι τὸ ἐνδεικνύμενον ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐκλογικὸν σύστημα, ὅχι ὡς μόνον, ἀλλὰ ὡς προσωρινόν, διὰ τὴν ἡρέμισιν τῶν πνευμάτων καὶ διαπίστωσιν της ἐκλογικῆς δυνάμεως ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Τάσσεται οὕτω ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, ὡς ἐπιβαλλομένου ἐν τῶν περιστάσεων.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτον αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Μαύρου δὲν ἀφίστανται ἀπὸ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Παπανδρέου. Διότι καὶ οὗτος ἀπεδέχθη τὸ σύστημα τοῦτο, προταθέν ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν τῶν κυβερνῶντων σήμερον, διὰ τὴν διάσωσιν τινῶν τοῦλάχιστον ἐκ τούτων ἀπὸ τὴν ἀνεμεινόμενον καταπονητισμὸν κατὰ τὰς ἐπικείμενας ἐκλογάς, ἐν τῇ βεβαίητι ὅτι καὶ διὰ τοῦ συστήματος τοῦτον ἡ Ένωσις Κέντρου μὲ τὸ σημερινὸν ὀγκομένον δημοκρατικὸν ρεῦμα, θὰ καταγάγῃ θρίσμιον.

Ἡ σύμπτωσις αὐτῇ τῶν γνωμῶν τῶν ἐπιλέκτων τοῦτων πολιτικῶν ἀνδρῶν της δημοκρατικῆς παρατάξεως ἀποτελεῖ εὐόκον φαινόμενον διὰ τὴν αἰσίαν ἐκβασιν

τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἀποκατάστασιν της ὁμαλότητος καὶ τὴν νίκην της Δημοκρατίας.

Καὶ πιστεῦει ὁ δημοκρατικὸς λαὸς ὅτι ἡ αὐτὴ ταύτης ἀπόψεων θὰ ὑπάρχῃ καὶ ὡς πρὸς τὴν δημοκρατικὴν ὁργάνωσιν τοῦ κόμματος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν εὐδόωσιν τοῦ ἀγῶνος της Ένώσεως Κέντρου ἐπὶ δημοκρατικῶν βάσεων, ὁ ὁποῖος ἀγὼν ἐπιβάλλει θυσίας, τὰς ὁποίας, οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν Κεντρώαν δημοκρατικὴν παράταξιν, δὲν θὰ ἀρνηθοῦν ἀλλὰ πείθονται διὰ τὴν ἐξασφάλισιν της νίκης. Ὑπὸ αἰσίου οἰωνοῦς ἡ Ένωσις Κέντρου εἰσέρχεται οὕτω εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον τοῦ ἀνεμότου ἀγῶνος, ἐγγυώμενη τὴν νίκην τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων της χώρας, κατὰ τὰς ἐπικείμενας ἐκλογάς, καθ' ἃς θὰ διεξαγάγῃ διμέτωπον ἀγῶνα.

Ι.Κ.Ο.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ Ένωσις Ἰδιοκτητῶν ἐβδομαδιαίου ἐπαρχιακοῦ τύπου, ἐν ὅψει καταθέσεως Νομοσχεδίου, ἀφορῶντος τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον, ὑπέβαλε πρὸς τοὺς κ.κ. Προέδρον Κυβερνήσεως, Πρόεδρον Βουλῆς, ὑπουργοὺς καὶ βουλευτὰς ὅτι συνοψίζονται τὰ αἰτήματα της ἐνώσεως ὡς ἀκολούθως.

- 1) Κρίνεται ἀπαραίτητος ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις της Ένώσεως μας, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πολλῶν καὶ ἐπείγουσων ἀναγκῶν αὐτῆς, διὰ τὴν ἀντιθέσιν αὐτῇ τῇ ἐκπληρώσει ἀπορροσώμενης τῆς ὑψηλῆς προορισμὸν της.
- 2) Δέον νὰ συμπληρωθῇ καὶ νὰ τροποποιηθῇ ἡ παράγρ. I τοῦ ἁρθροῦ I τοῦ Νόμου 4286 σχετικῶς μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν της Ένώσεως συμπληρωμένης της ἐπωνυμίας ὡς ἀκολουθῶν: — ΕΝΩΣΙΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ.
- 3) Δέον νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 4286/1963 ὡς ἑξῆς: αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 4041/1960 ἐκθεσεις Νομαρχῶν καὶ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν τῶν οἰκείων Νομαρχιακῶν Τομεῶν, καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Ν. 4041/60 διακηρύξεις δημοπρασιῶν ἢ προκηρύξεις διαγωνισμῶν, ἐνεργουμένων ἐν τῷ νομῷ δίδοντα ὑποχρεωτικὰς πρὸς δημοσίευσιν καὶ εἰς δύο μὴ ἡμερηΐας ἐφημερίδας, ἐκ τῶν ἐκδομένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν οἰκείων Νομῶν καὶ αἰτίνας εἶναι τακτικὰ μέλη της Ένώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἑβδομαδιαίου Ἑπαρχιακοῦ Τύπου.
- 4) Λόγῳ τῶν πολλῶν δεινῶν ποῦ ὑπέστησαν αἱ Ἑπαρχίαι της Ἑλλάδος, ὁ ἐβδομαδιαῖος ἐπαρχιακὸς τύπος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνασυνγκροτηθῇ, δι' ὃ καὶ ὑπεβάλλεται θερμότητι παραίτησις νὰ παρασχεθῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας, τακτικὰ μέλη της Ένώσεως, παροτρυνόμενοι δάνειον ἀντισυγκροτήσεως 100-300.000 δραχμῶν μὲ χαμηλὸν ἐπιτόκιο.
- 5) Ἡ ἐπέκτασις τοῦ εὐε-

πρὸς τὸν μαθητὴν τοῦ τιμῶντος Ἀποστόλου Παύλου ἰδοὺ τί λέγει:

«Ὁ λόγος περὶ ἐπισκοπῆς, τὸν ὁποῖον θὰ εἴπω, εἶναι ἄξιός νὰ δώσῃ ὁ καθένας πίστιν εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τὸν δεχθῇ μετὰ τὴν καρδίαν του. — Ἐὰν κανεὶς ἐπιθυμῇ πολὺ τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ. Ἀλλὰ τὸ καλὸν καὶ ὑψηλὸν ἔργον πρέπει νὰ ἀνατίθεται εἰς καλοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς ἀνθρώπους. — Πρέπει, λοιπόν, ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἴναι ἀκατηγόρητος, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ ἡμπορῇ νὰ εἴπῃ τί εἰς βάρος του... Νὰ εἴναι προσεκτικός, ἐγκρατής, σεμνός, φιλόξενος, διδακτικός. Νὰ μὴ εἴναι μέθυσος — σ.σ. τότε δὲν ὑπῆρχον ἀνόμοιοι τύποι! —, οὐτὶς νὰ βιασθῇ γὰρ καὶ νὰ δέρῃ μετὰ χεῖρα τοῦ τῶν ἄλλων... Νὰ εἴναι ἐπιεικής, ξένος πρὸς μάχας καὶ φιλονικίας, ἀφιλάργυρος... Τὰ αὐτὰ περίπου

λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν του τὸν Τίτον. Αὐτὰ λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Αὐτὰ λέγουσιν ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες της ἐκκλησίας διὰ τὸν ἐπίσκοπον.

Ὁ δὲ Καθηγητὴς της θεολογίας κ. Τρεμπέλας λέγει, διὰ τὸν κήρυκα τοῦ θείου Λόγου, ὅτι ὁ ἱεροκήρυξ, ὁ ὁποῖος ἀνομιγνύει εἰς τὸ κήρυγμα τὸν θεὸν προσωπικὰ καὶ ὄχι ἐποικοδομητικὰ καὶ χριστιανοκεντρικὰ ἐκπίπτει τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ, φθείρει τὸ κύρος του καὶ παύει νὰ εἴναι κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου. Πρέπει νὰ εἴναι διδάσκαλος ὅλων τῶν χριστιανῶν καὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ κηρύττῃ τὸν ἑαυτὸν του, οὐτε νὰ τὸ κοινολογῇ ὅτι κάνει. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐλέγχι, ὁ ἐλεγχὸς του πρέπει νὰ εἴναι γενικὸς, ποτὲ νὰ μὴ προσλαμβάνῃ τὴν μορφήν λυσσώδους καὶ φανατικῆς ἐπικρίσεως τῶν παρορθῶν οὐτε νὰ εἴναι προσωπικὸς καὶ ν' ἀνσφένεται εἰς κατονομαζόμενα ἢ ὑπονοούμενα πρόσωπα. — Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐλέγχου πρέπει νὰ εἴναι πάντοτε θεραπευτικὸς, νὰ ὁμιλῇ μετὰ πνεῦμα χριστιανικῆς φιλοδελεχείας καὶ οὐδέποτε μετὰ Φορισιτικὴν σκληρότητα καὶ ἐγωιστικὴν τραχύτητα.

Ὅταν οὕτω διαγράφεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ κήρυκος τοῦ θείου λόγου, ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφὴν καὶ κληρονομήσει τὴν θεολογικὴν Σχολὴν καὶ ὅταν οὕτω ὁρίζονται τὰ πλαίσια καὶ οἱ σκοποὶ τῶν ὁμιλιῶν, εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ὁ Σεβασμιώτατος χρησιμοποιοῖ τὸν Ἀμβωνα διὰ νὰ κηρύττῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ νὰ ἐπιπλήττῃ συγκεριμένα ἢ ὑπονοούμενα πρόσωπα διὰ προσωπικοὺς λόγους.

Δὲν εἶναι ὁμῶς ἀπορίας ἄξιον διὰ τὸ χριστιανικὸς κόσμος ἀπέχει της ἐκκλησίας καὶ οἱ Ναοὶ εἶναι κενοί, ὅταν κατὰ τὰς θείας λειτουργίας χοροστατεῖ ὁ Ποιμὴν ἀρχὴς μας. Καὶ ἀδίκως ὀρίζεται διὰ τὴν ἀπουσίαν. Δὲν χρειάζεται ἐπομένως ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὰς ἀποκαθάρσεις καὶ ἄλλων ἐξήμεσε κατὰ τὴν λειτουργίαν της Δευτέρας ἡμέρας τοῦ Πάσχα — ἡμέρας ἀγάπης καὶ χαρᾶς — εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τῶν Φιλιστινῶν.

Δὲν εἶναι ὁμῶς ἀπορίας ἄξιον διὰ τὸ χριστιανικὸς κόσμος ἀπέχει της ἐκκλησίας καὶ οἱ Ναοὶ εἶναι κενοί, ὅταν κατὰ τὰς θείας λειτουργίας χοροστατεῖ ὁ Ποιμὴν ἀρχὴς μας. Καὶ ἀδίκως ὀρίζεται διὰ τὴν ἀπουσίαν. Δὲν χρειάζεται ἐπομένως ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὰς ἀποκαθάρσεις καὶ ἄλλων ἐξήμεσε κατὰ τὴν λειτουργίαν της Δευτέρας ἡμέρας τοῦ Πάσχα — ἡμέρας ἀγάπης καὶ χαρᾶς — εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τῶν Φιλιστινῶν.

Ὁ θρησκευόμενος θεσπρωτικὸς λαὸς, πρὸς τὸν ὅστις καὶ ἐξετίμησε τὰς ἀρετὰς τοῦ Πατρὸς Χριστοφόρου, χαίρει εὐκρινῶς διὰ τὴν προαγωγήν του καὶ τοῦ εὐχεται ἐκ καρδίας «πάντα ἄξιος». Διότι ὄντως ὁ πατήρ Χριστόφορος ὑπῆρξεν ἄξιός καὶ ὑπεράξιος κληρικός, καὶ θὰ εἴναι, διότι ἐγεννήθη γὰρ κληρικός. Διότι ἡ το καὶ εἶναι ἀληθὴς κληρικός. Διότι ἔφερε γιὰτὶ ἐγεννήθη κληρικός, καὶ δὲν εἶναι Φαρισαῖος....

Μεῖ ἰδιαίτερον χαρὰν ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ὁ ἄλλοτε διακόμος της Μητροπόλεως μας κ. Χριστόφορος Καρα-

λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν του τὸν Τίτον. Αὐτὰ λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Αὐτὰ λέγουσιν ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες της ἐκκλησίας διὰ τὸν ἐπίσκοπον.

Ὁ δὲ Καθηγητὴς της θεολογίας κ. Τρεμπέλας λέγει, διὰ τὸν κήρυκα τοῦ θείου Λόγου, ὅτι ὁ ἱεροκήρυξ, ὁ ὁποῖος ἀνομιγνύει εἰς τὸ κήρυγμα τὸν θεὸν προσωπικὰ καὶ ὄχι ἐποικοδομητικὰ καὶ χριστιανοκεντρικὰ ἐκπίπτει τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ, φθείρει τὸ κύρος του καὶ παύει νὰ εἴναι κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου. Πρέπει νὰ εἴναι διδάσκαλος ὅλων τῶν χριστιανῶν καὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ κηρύττῃ τὸν ἑαυτὸν του, οὐτε νὰ τὸ κοινολογῇ ὅτι κάνει. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐλέγχι, ὁ ἐλεγχὸς του πρέπει νὰ εἴναι γενικὸς, ποτὲ νὰ μὴ προσλαμβάνῃ τὴν μορφήν λυσσώδους καὶ φανατικῆς ἐπικρίσεως τῶν παρορθῶν οὐτε νὰ εἴναι προσωπικὸς καὶ ν' ἀνσφένεται εἰς κατονομαζόμενα ἢ ὑπονοούμενα πρόσωπα. — Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐλέγχου πρέπει νὰ εἴναι πάντοτε θεραπευτικὸς, νὰ ὁμιλῇ μετὰ πνεῦμα χριστιανικῆς φιλοδελεχείας καὶ οὐδέποτε μετὰ Φορισιτικὴν σκληρότητα καὶ ἐγωιστικὴν τραχύτητα.

Ὅταν οὕτω διαγράφεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ κήρυκος τοῦ θείου λόγου, ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφὴν καὶ κληρονομήσει τὴν θεολογικὴν Σχολὴν καὶ ὅταν οὕτω ὁρίζονται τὰ πλαίσια καὶ οἱ σκοποὶ τῶν ὁμιλιῶν, εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ὁ Σεβασμιώτατος χρησιμοποιοῖ τὸν Ἀμβωνα διὰ νὰ κηρύττῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ νὰ ἐπιπλήττῃ συγκεριμένα ἢ ὑπονοούμενα πρόσωπα διὰ προσωπικοὺς λόγους.

Δὲν εἶναι ὁμῶς ἀπορίας ἄξιον διὰ τὸ χριστιανικὸς κόσμος ἀπέχει της ἐκκλησίας καὶ οἱ Ναοὶ εἶναι κενοί, ὅταν κατὰ τὰς θείας λειτουργίας χοροστατεῖ ὁ Ποιμὴν ἀρχὴς μας. Καὶ ἀδίκως ὀρίζεται διὰ τὴν ἀπουσίαν. Δὲν χρειάζεται ἐπομένως ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὰς ἀποκαθάρσεις καὶ ἄλλων ἐξήμεσε κατὰ τὴν λειτουργίαν της Δευτέρας ἡμέρας τοῦ Πάσχα — ἡμέρας ἀγάπης καὶ χαρᾶς — εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τῶν Φιλιστινῶν.

Δὲν εἶναι ὁμῶς ἀπορίας ἄξιον διὰ τὸ χριστιανικὸς κόσμος ἀπέχει της ἐκκλησίας καὶ οἱ Ναοὶ εἶναι κενοί, ὅταν κατὰ τὰς θείας λειτουργίας χοροστατεῖ ὁ Ποιμὴν ἀρχὴς μας. Καὶ ἀδίκως ὀρίζεται διὰ τὴν ἀπουσίαν. Δὲν χρειάζεται ἐπομένως ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὰς ἀποκαθάρσεις καὶ ἄλλων ἐξήμεσε κατὰ τὴν λειτουργίαν της Δευτέρας ἡμέρας τοῦ Πάσχα — ἡμέρας ἀγάπης καὶ χαρᾶς — εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τῶν Φιλιστινῶν.

Ὁ θρησκευόμενος θεσπρωτικὸς λαὸς, πρὸς τὸν ὅστις καὶ ἐξετίμησε τὰς ἀρετὰς τοῦ Πατρὸς Χριστοφόρου, χαίρει εὐκρινῶς διὰ τὴν προαγωγήν του καὶ τοῦ εὐχεται ἐκ καρδίας «πάντα ἄξιος». Διότι ὄντως ὁ πατήρ Χριστόφορος ὑπῆρξεν ἄξιός καὶ ὑπεράξιος κληρικός, καὶ θὰ εἴναι, διότι ἐγεννήθη γὰρ κληρικός. Διότι ἡ το καὶ εἶναι ἀληθὴς κληρικός. Διότι ἔφερε γιὰτὶ ἐγεννήθη κληρικός, καὶ δὲν εἶναι Φαρισαῖος....

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ὁ δημοκρατικὸς λαὸς δά δώσῃ τὸ «παρών» εἰς τὸν ἀγῶνα της Δημοκρατίας

Ένας χρόνος ἐπέρασε ἀπὸ τὸ προξικόπημα της 15 Ἰουλίου 1965. Πολλὰ τὰ ἐκ τοῦ πραξικοπήματος διδάγματα. Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν διδαγμάτων, τὸ καὶ σπουδαιότερον, εἶναι ὅτι ὁ δημοκρατικὸς λαὸς καὶ γενικώτερον ὁ μετριοπαθὴς λαὸς της Ἑλλάδος, συνειδηθῇ ὅτι τὸ προξικόπημα ἐστρεφετο κατ' αὐτοῦ τούτου τοῦ κυρίαρχου λαοῦ, τοῦ ὁποῖου κατελύοντο τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα. Τοῦ λαοῦ ἡ συνειδησις ἐξανάστη ἀπὸ τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων του. Προ κάλεσε ἐκτοσε σείσμον εἰς τὴν συνειδησιν τοῦ λαοῦ. Ἦγαν ἀνὰ κτῆσε, ἐπείσματῶν, ἐφανατισμῶν, συσπειρώθη περὶ τὸν λαόν. Ἐνῶσιν Κέντρου καὶ μετέσχε μετὰ πίστιν καὶ ἐνθουσιασμόν εἰς τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον αὐδωρμήτως ἐκινῶσιν ὁ λαὸς μετὰ τὴν πορείαν πρὸς τὸ Καστρί καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις αὐτοῦ τὸν παρελθόντα Ἰουλίου.

Ἐπέρασαν ἕνας χρόνος ἀπὸ τότε ποῦ ἀνέτρεψαν ἡ Αὐλὴ καὶ αἱ σκοτεινὰς δύναμεις τὴν Κυβέρνησιν τοῦ λαοῦ καὶ ὁμῶς, παρὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν, ὁ λαὸς παρέμεινε ἀκομπτὸς εἰς τὴν θέλησιν του διὰ τὴν ἀποκατάστασιν της νομιμότητος, ἀπτότητος εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ καθήκοντος, εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν

κυριαρχικῶν δικαιωμάτων του καὶ τὴν Δημοκρατίαν. Ἡ 15 Ἰουλίου 1965 εἶναι ἡμέρα ἐθνικῆς ἐντροπῆς καὶ ἐθνικῆς συμφορᾶς. Ἡ 15 Ἰουλίου 1966 εἶναι ἡμέρα ἐθνικῆς ἀνατάσεως, ἡ μέρα ἀγαλλιόσεως καὶ ὑπερηφανείας διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὡς εἶπε ὁ κ. Ἀνδ. Παπανδρέου, εἰς λόγον του ἐκφωνηθέντα εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν της Νέας Φιλαδέλφειας Ἀθηνῶν. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς συσπειρωμένος περὶ τὴν Ένωσιν Κέντρου συνεχίζει τὸν ἀγῶνα του μετὰ αὐθούσαν ἐντασιν, μετὰ πείσμα καὶ φανατισμόν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων του. Καὶ θὰ συνεχίσῃ τοῦτον μέχρι της πλήρους νίκης. Διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ λαὸς καὶ κυβερνᾷ καὶ διοικεῖ.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Θεὸς πρῶτος τῶν Δημοκρατικῶν λαῶν, ποῦ ἀποτελεῖ τὰ 2/3 τοῦ πληθυσμοῦ, δὲν μετέσχε ἐπάρκως τοῦ ἀνένδοτου ἀγῶνος κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Διότι ἐστρεφίτο ἡγεσίας καὶ ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Κόμματος ἔχει περιέλθει εἰς χεῖρας ἀδρανείας κατὰ τὸ πλεῖστον. Δὲν ὑπῆρχον ἐκδηλώσεις δημοκρατικαί εἰς τὴν Θεσπρωτίαν. Ὅμως τὸ φρόνημα τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ ὑπερέβαινε τὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἀκομπτῶν. Καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην θὰ ἀποδείξουν αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ κατὰ τὰς ὁποίας θὰ δώσῃ οὗτος τὸ «παρών».

Ὁ ἀναδαυμὸς

Ἐκοπίασαν πολλοὶ οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι, διὰ νὰ διαφωτίσουν τοὺς ἀγροτοκτηματίας καὶ ἀνέπιστον τοὺς διὰ τὰ ὠφελήματα τοῦ ἀναδαυμοῦ, κατὰ τοῦ ὁποῖου, λόγω ἀγνοίας, ἀντεστρατεύοντο. Καὶ τοὺς ἐπείσαμεν.

Καὶ τώρα οἱ ἀνθρωποειρωτώνται: Διὰ τί δὲν πραγματοποιεῖται ὁ ἀναδαυμὸς εἰς τὸν ἐντεῦθεν τοῦ Κολαμά χώρον, τὴν πεδιάδα «Ρεγίου»; Τὸ ἔργον Κολαμά σχεδὸν ἐτελείωσε. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐπωφεληθοῦν οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ ἔργου τούτου, νὰ πάρουν συγκεντρωμένα εἰς ἰδίαν θέσιν τὸ σύνολον τῶν στρεμμάτων τῶν, ποῦ ὁποτελοῦν σήμερα πολλὰ μικρά τεμάχια καὶ νὰ ἐπιδοθῶν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσίν των, διὰ νὰ καταστῶν ἀποδοκώτερον καὶ πρὸς παντὸς διὰ νὰ κολλιεργηθῶν. Διότι καὶ τὰ τὴν διάρκειαν ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, πολλοὶ ἀγ-

ροὶ, λόγω τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν, παρέμειναν ἀκαλλίεργητοι, ἐπὶ ζημία τῶν ἰδιοκτητῶν.

Εἰς τὸν κάμπον Σαγιάδος — Κεστρίνη — ἀναδαυμὸς ἐγένετο. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ κληροῦχοι ἐπεδόθησαν μετὰ ζήλον εἰς τὴν ἐναρξιν της ἀξιοποιήσεως τῶν κτημάτων των. Ὁλοκληρὸς ὁ κάμπος αὐτὸς ἰσοπεδώθη. Εἶναι νὰ χαίρεται κανεὶς βλέποντας τὸν σημερινὸν αὐτὸν κάμπον ποῦ ἐγεννῶτο ἰσχυρὸς. Διὰ τί καθυστερεῖ ὁ ἀναδαυμὸς εἰς τὸν κάμπον Σαγιάδος — Κεστρίνης οἱ ἰδιοκτῆται; Πῶς ἐκεῖ ἠρῆσαν καὶ ἐδῶ ὄχι; Περιένομεν μίαν ἀπάντησιν διὰ τὴν ἐνημερώσειν των, ἐνδιαφερομένων. Ἀδικοῦν οἱ ἀνθρωποὶ καὶ δικαιοῦν.

ΓΕΝΙΚΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Εὐρε μὲ γάλην ἀπήχησιν τὸ δημοσίημα μας διὰ τὸ Νεκροτοφεῖον, Νεκρὸν καὶ Ὁσπεφυλάκειον. Πολλοὶ μᾶς συνεχάρησαν διὰ τὴν ἐμπνευσίαν μας νὰ ἐπιληφώμεν τοῦ θέματος τοῦτο. Δὲν ὑπῆρχε τὸ θέμα ἱδικῆς μας ἐμπνεύσεως. Τὸ Νεκροτοφεῖον εἶναι μακρὰν της πόλεως καὶ ἔξω τοῦ ἀποστομῶντος μας καθημερινῶς. Καὶ ἡγενοῦσαμεν τὴν

κατάστασιν. Ἄλλος μᾶς ἐνημέρωσεν καὶ ἡσυχώθημεν.

Ἀλλὰ δὲν ἔχει σημασίαν ποῖος ὁ ἐμπνευστής. Σημῶσις ἔχει ὅτι ἀρχίζει νὰ ἐκδηλοῦνται τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς νεκροὺς μας. Πάλυ τοὺς ἔχμεν πορομῆσει, ἀν καὶ μετὰ αὐτῶν ὑπάρχει τὴν πόλεω καὶ ἔξω τοῦ ἀποστομῶντος μας καθημερινῶς. Καὶ ἡγενοῦσαμεν τὴν

Διαφημιζέσθε διὰ
τῆς
ἐφημερίδος μας